

“Fantāzija do minorā nav pēkšņi radies skaņdarbs – vēlme rakstīt ērģelēm jau ir bijusi ļoti sen. Šo ierosmi ir veicinājusi J. S. Baha daiļrade; kopš sāku spēlēt klavieres, ir daudzkārt nācies saskarties ar dižā komponista darbiem, kas ir ļoti bagātinājuši manu muzikālo uztveri un domāšanu, ar polifoniju un ārkārtīgi krāšņu harmonisko valodu. Gan viņa klavierdarbi, gan ērģeļu un vokāli instrumentālie skaņdarbi iedvesmo un apgaro. Mūzikā Bahs man ir ļoti liela autoritāte, tāpēc vēlējos uzrakstīt darbu tieši ērģelēm barokālā tradīcijā. Projekts “Doms iedvesmo” pavēra iespēju realizēt sen iecerēto ideju, kurā piedāvāja uzkomponēt darbu, ar nolūku to atskaņot augstākās klases ērģeļspēles meistara vadībā, spēlējot vienas no pasaulē labākajām ērģelēm, proti, Doma baznīcā. Komponistam nevar būt lielāks gandarījums un svētība, ja ar prieku izpilda viņa darbus!

Lielu ietekmi atstāja J. S. Baha Tokāta do minorā BWV 911, kas savā ziņā bija kā paraugs paša darba veidošanā – tāpēc sakrīt arī izvēlēta tonalitāte. Sacerot Fantāziju, pieturējos pie t. s. klasiskām vērtībām – tonalitātes skaidrības, skaņdarba uzbūves noteiktības, viegli uztveramām, bet, manuprāt, krāšņām harmonijām, izteiktu melodisko līniju un viscaur ar polifonijas iezīmēm, tēmām, imitācijām, intermēdijām, ērģelpunktiem, kanoniem un sekvencēm, – cenšoties radīt baroka laikmeta mūzikas stilizāciju. Skaņdarba pamatā ir izteikts melodisms, katrā balsī var saklausīt savu līniju, ar savu īpašu tembru, pat piecbalsīgos un sešbalsīgos posmos, veidojot polifonu iespaidu. Faktūrā izmantoti visi reģistri, ar plašiem akordiem un virtuozām pasāžām gan roku partijā, gan pedāļu līnijā. Ritmikā apvienojas dzelžaina stingrība ar māksliniecisku *rubato*. Tempi izriet no satura un dinamiskā plāna. Būtiska nozīme ir arī žanra izvēlei – fantāzija – brīvas formas instrumentāls skaņdarbs ar improvizācijas raksturu, kam palīdz polifonā faktūra, intonatīva, tematiska vienotība, radot mūzikas ritējumā nepārtrauktības sajūtu. Neraugoties uz caurvijattīstību, kas skaņdarbā dominē, var spilgti saklausīt četrus posmus – divi ierāmējošie posmi, t. i., ievads un noslēguma posms jeb koda, un divi centrālie posmi, skaņdarba pamatforma: *Andante doloroso* ar kantilēnu tēmu, kas savstarpēji spilgti kontrastē ar ļoti enerģisko, fūgai līdzīgo posmu 6/8 taktsmērā, *marcato non legato*. Jau ievadā ir ieausti lēnā posma un ātrās daļas intonatīvi elementi, kas arī izskan kodā, veidojot sava veida arku. Skaņdarbs noslēdzas vienvārda mažorā, Do mažorā, radot gaišu un pacilātu sajūtu. Kopumā Fantāzija rakstīta pēc paša personīgiem pārdzīvojumiem, taču mūzika atļauj katram klausītājam saklausīt un iztēloties savu tēlu pasauli...”